

Kemencesvidék

KÖZERDEKÜ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE”.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE”.)

Előfizetési ár:

Egy évre . . . 8 Kór. [Negyedévre . . . 2 kor. — fél
Fél évre . . . . . Egyes szám ára — „ 20 „

Szerkesztővel értekezhetni: kedd, szerda és csütörtökön.

Felolvasó szerkesztő:

Huss Gyula

Helyettes szerkesztő:

Dözsei Feri

Szerkesztőség és kiadói hivatal:

Kis-Czell, Gyáruvathi-tér 76. szám. Ideintézendők a lap szem-
lemi és anyagi részét illető minden küldeménynek. Névtelen
levelek figyelembe nem vételnek.

Bűnök a létért.

A létért való nehéz és viszontagságos harcban mindenki oly fegyverekkel küzd, a minők rendelkezésére állanak és melyekkel banni tud. Sokszor azonban az életben ezek a fegyverek elégteleneknek bizonyulnak. A nagy tolongásban mindenki érvényesülni, gyarapodni akar; ha ebben akadályok gördülnek eléje, azokat legyőzni igyekszik. A jellemgyöngye ember, ha a nehéz küzdelemben fogyni érzí erejét, megkerüli az egyenes utat s arra a lejtőre lép, mely leviszi a mocsokba, sába. A fény után való sóvárgás vágya ég lelkében és megbillenti a mérleget, melyen az érdemek mérlegelik — sokszor bizony hamisan. Ez a hamis mérleg leginkább oka annak, hogy akadnak, kik eldobva a tisztességes fegyvereket, nem restelnek ököllel, orozva tért hódítani, belekontárkodván olyan dolgokba, mikről halvány sejtelmük sincsen, de amikre tán a hajlandóságuk se vinné rá őket.

Nem mindig az emberi tehetetlenséget, nem is mindig vétkek könnyelműségét

róhatunk föl magukról megfélekedezetteknek bűnül. Nem akarunk vádolni, — a vád csak a társadalmat érhetné azokért a ferdéségeikért, melyek föllogásában, nézetében, bírálatában, szokásaiban nyilvánulnak.

Gyakran hallunk vesztésekről, vizitációk illetéktelen, tisztességtelen fölveteléről, melyekben olyan férfiak ludasok, a kiknek nagy a tekintélyük, befolyásuk és előkelő a társadalmi állásuk. Első perczben kifakadnak e szennyes tények hallatára. Ha azonban nem sajnáljuk a fáradságot a dolgok mélyébe hatolni, látjuk azt a nyomasztó helyzetet, a mely hivatala után a szerencsétlenre ránehezedik; látjuk, hogy a lét mennyire sorvasztja, mint szívja munkaképességét, közben súlyos gondokkal küzdve.

Mostanában tárgyalták Soós bíró szenzációs bűnügyét. Felháborodással észleltük kicsoda világot élünk, ha már az igazságot is meg lehet vásárolni, ha már a bírói méltóság sem elég erős paizs, melylyel a pénzvarás hatalmával szemben dacolni lehetne.

Arra azonban vajmi kevesen gondolnak, hogy a bírónak sokszor nyomasztóbb

gondjai vannak, mint más sokkal alacsonyabb társadalmi és szellemi színvonalon állóknak, hogy az, a ki a bírói székből elintézi mások ügyes-bajos dolgait, mennyit veszdődött, sőt nyomorgott is, míg a díszes, de szerény fizetésű polczra vergődött. Azzal sem igen törődnek azok, kik csak vádolni tudnak, hogyan egyeztetni össze a bíró előkelő társadalmi állását az aprópénzzel. Adósságokat már bírói kinevezése előtt kellett csinálni, ha meg akart élni es különvagyona nincs. Az adósságok pedig a tisztviselőnél rendszeren olyan terhet képeznek, melytől nem hogy idő múlva szabadulna, hanem biz az mind súlyosabb lesz.

Kezdődik a sors haragja; kíméletlenül felkorbácsolja a lelek egyenletes, tükörsima felszínét, meghibbantja a lelkiismeret egyensúlyát. Csak egy csöpp mérget önt a pohárba, de ez elég, hogy megrontsa az egész életet. Vége szakad a hivatalos érénynek, mert mi sem könnyebb, egy elkéseredett, ünnelelt pillanatban kábán belemászni a hinárba, — melyből esetleg ha szerencse kedvez, — tán külső segítség nélkül is ki lehet mászni.

— TÁRCSA —

Nikor a függöny legördül.

Írta: Că-posi.

I.

A kávéház elegáns szeparéjában vig társaság mulat. A kívülről behallatszó cigányzene lágy zsongását és a bent levők zajos mulatozását, hol a pezsgő-dugasz kellemes hangu durrogása, hol pedig a falhoz vert poharak csörömpölése zavarja meg.

Vigan vannak! A multság fénypontja az „Isteni Sada”, ki körül a társaság férfi tagjai, mint holmi másodrendű csillagzatok a nap körül, keringenek.

Isteni Sada! Valóban megilleti az „Isteni” jelző. Szép, ésbontosan szép, mint egy istennő! A leányos szilindi termet és az abrándos, mégis

Olyan nagyon jó, olyan vig, mint egy gyermek. Amennyire őt azzal gyanusítani, hogy férjét g kisdedet otthon hagyva, éjszaka-kánként néhány párvenű balck es vig költéga társaságában dorbézol? Pedig ugy van. Most is, színház után egyikét ül isteni orgániának s a férjét szépen hazaküldi a beteg gyermek mellé; őrizze az!

A deli, telt, pikáns termetet a lenge szinpadias kosztium szinte hódítóvá teszi; félős a közelségébe jutni. Lám a kis tenorista, a Kondorossy Gyurka márég belepottyant a lángra. Letérdel az istennő elé és telt pezsgős pohárral a kezében szavalja el neki a Romeó mondókáját. Szegény! Elfelejt, hogy Sadának ezt sokkal

szébben elmondta a szinpadon Pető a mogorva dramai hős, és mégis mikor a szinpadi hév által elragadtatva-megusokolta a szép Julát, kapott a paranyi kacsókkal egy oly egészséges pöröt, hogy másnapra tervezett jutalomjátékát el kellett halasztania.

De hát „karan tanul a magyar” it van! A Gyurka szerelmi íztől reszkető keze leontí ez istennő ruháját, mire az ugy felrugja piskóta labáival, hogy hanyatt vagódik! Valószínűleg ott is marad reggelig s masnap dicsekedve fogja elmondani a kollégáknak, hogy mily kitünően mulatott az „Isteni Sadával”.

Azután más veszi át a főszerepet! Kuthy Aurél, a ven-rué. Ez már sokkal ügyesebb. Bemutatva méltó szakavatottsággal kapja le az „Isteni” egyik papucsát s megtöltve azt „Mumm isteni nektarjával, tósztot mond. Minekutanna felhajtotta a papucs gyógygyőző tartalmát, hódolat teljesen nyújtja azt at a kaczágo istennőnek „aki kegyteljes mosoly kíséretében” a fejéhez

A többiek pedig kaczágnak, dalolnak és isznak.

Ejfélfelé azután kis csoportokba verődve leülnek a fal asztalkák mellé és folytatják az ördög bibliáját.

Az egyik asztalnál Sada, Kuthyval és Leanderrel, a gazdag gabona kereskedővel játszik.

A gazdag Leander szerelmesen pislog a szép asszonyra, közben-közben elpirul, mint a rak: a szép asszony lába az asztal alatt „véletlenül” odaért az övéhez. Az „Isteni Sada” ilyenkor ramosolyog azokkal a kaczer csillagokkal, a Leander pedig el van ragadtatva, letörli arca-ról a verejtéket . . . és veszt.

Most abban hagyják a játékot és összeszámolnak; a Sada nyert. A pezsgőtől és még jobban a szép Sada tüzes szemcitol vőgképek elazott Leander az idevezettek mosolyával nyújtja oda Sadának kövér erszényét; vegye ki a mi neki jár. Sada még felmutatja a kivett bankókat és Leander sajnálkozik, hogy csak oly keveset vesztett; persze nem lathatja, hogy az „Isteni Sada” a felmutatott kis bankó mögött holmi apró-cseprő százasokat tart . . .

Azután magukra veszik köpenyciket s kiki a parjával, Sada természetesen a boldog Leanderrel, kocsiába ül és elvágat. Ki tudja hova? . . .

Csak a multság kihalói maradnak itt. A kis Kondorossy most is pádlón hever, hova a szép asszony labacsokai juttattak és zavaros almban jobb ugyre méltó buzgalommal ölelgeti . . . az asztal labat, nem tudom minék gondolva azt.

Laszlo Sanyi, a tarsulat baritonistája a pamlagon hever s a padlóra lelógó feje nyitott szájjal igen érdekes modoll volna, egy . . . haldokló Nagy Sandorhoz.

latvany.

A falon egy óriasi tukor földi maradványai, melynek cserepei a padlora dőlt pezsgő habjaiban fúrodnek. A nagy table d'haute asztalról le van huzva a terítő, s rajta sok üvegüsmuck cserepei változatosan tartkják a parkett monoton egyhangusagát. Mindezt pedig a felkelő nap sugarai és a padmalyról lelógó nagy csillár kialvó fénye viágítja meg.

II.

Ridég, kicsiny szobában a petroleum lámpa halvány világa mellett, virraszt Margitai László, az „Isteni Sada” férje, haldokló gyermekke búcsójelét.

Berecz Péter

gőzörőre berendezett ruhafestő és vegyi-tisztító intézet **Győr-Ujváros**, Kossuth-tér, utca az. (r. a kath. templom udvarában. — Feltöltési üzlet Deák Ferenc-utca 15. (Kámtó-ház).

Elvállal mindenféle férfi-, női-, gyermek- és egyenruhák, színházi öltözetek, egyházi ruháneműk, butorszövetek, himzések, — csipkefüggönyök stb. vegyi tisztítását

és festését, ugyszintén egyes foltok eltávolítását **legszigoribb árak** mellett.

Emberi szempontból föltétlenül el nem ítéltetjük az ilyen bűnöst. Hiszen a vihar-törött fuldokló még a czápába is belekapaszkodik, pedig ez rossz mentőeszköz. Am a veszélyben elveszti fejét; csak azt tudja, hogy szabadulnia, menekülnie kell minden áron és nem gondol arra, hogy ez által még nagyobb veszélybe sodorja magát.

Ha a bűnös bírónak a hivatalának fontosságával arányos fizetése lett volna, tán sohasem vet-medik ily aljas cselekedetre. Ez a lélektani titok megoldása. Mert elképzelhető az a helyzet, a melyben az ember lehet, a ki bírólétére megvesztetési pénzhez nyúl. Ha az igazság papja eltévedt arról az útról, a mit az embereknek hivatva van jelezni, ehhez már igazán másnak is, nemcsak gyarló; bűnös hajlammal kell okul szolgálnia.

De a lefolyt hét szolgált egy másik, nem kevésbé jellemző és tanulságos példával is. Egy orvost azért ítétek el, mert társai és a maga nevében provizórt vett, oly ügylet után, mely közbejárásával létesült.

Közismert tény, hogy az orvosoknak általában nincs valami fényes jövődelmük nálunk; mi is lehetett e bűnös cselekedetnek más oka, mint az a súlyos helyzet, a mibe az előkelő társadalmi állású egyén jut akkor, ha hasznos tevékenysége révén nem kereshet annyit, amennyire az állás igényeinek megfelelőleg okvetlen szüksége van.

S hány ehhez hasonló, nyilvánosságra csak ritkán kerülő eset történik, a miben nem hibáztathatjuk kizárólag az egyént, mert meg vagyunk győződve, hogy nem igen téved el, ha nem lett volna oly szűkös anyagi viszonyok között, melyekből más kibuvót nem találhatott.

Megoldása e ferdeségeknél csak az, hogy a jövődelmet, ha török, ha szakad, össze kell egyeztetni a társadalmi állással.

Tehát, hogy az érdemeseknek nemcsak előkelő állást, hanem hozzávaló fizetést is adjanak.

Közgazdaság.

A száj- és körömfájásról.

Írta: Lendler Kalmán állatorvos.

Már több gazdaember meleg érdeklődéssel kérdezte tőlem: vajjon ennek a sok kárt, kellemetlenséget okozó betegségnek mi a kuforrása, mi az előidéző oka? Hogyan történik a megbetegedés és főleg mi értelme vagyon azoknak a szigorú intézkedéseknek, melyeket a törvény és a rendelkezések a betegség fellépésekor a hatóságoknak kotelességévé tesznek.

Hogy mennyire nincs tájékozva ezokról különösen a kisgazda, meggőzöttem a vásárokon szükséges vizsgálat teljesítésénél.

Nem tudja, hogy miért is nyitattja föl az állatorvos marhájának száját, miért vizsgál meg minden egyes darabot, mielőtt azok a vásárrétre bemehetnének.

Talán nem végzek fölösleges munkát, ha a gazdaközönnyel, különösen pedig, hangsúlyozom, a kisgazdákkal a száj- és körömfájásnak nevezett járványos betegséget, az ellene irányuló védekezést — bár röviden — ismertetem.

Hogy következetes legyek, az első kérdésre szeretném megadni a feleletet. Mi az oka a száj és körömfájásnak? Annyi bizonyos, hogy egy élő, igen apró, szabad szemmel de még a legerősebb nagyítóval sem látható mikroorganizmus okozza.

Hogy ez így van, azt akarom éppen megmagyarázni és ha megértik a gazdák, akkor felvilágosítást nyernek a többi kérdésre is.

Azon apró lény, a melyet, mint már mondtam, még eddig nem lehetett meg látni, — nyugodt lélekkel mondhatom: az a bajnak az okozója. Ez pedig biztosan meg van a nyáiban, különösen pedig azokban a hólyagokban, a melyek az ilyen beteg marhának a szájában láthatók.

Mint minden élő lény, ez is szaporodik

A férfi ott ül a kis bölcső mellett, fejét gondterhesen hajta kezére. Olykor belémárolt ujjával sűrű sötét hajába és nagyokat sóhajtott. Majd félreebbent a kis bölcső függönyét és aggódva vizsgálta a kis fiucska - lazpiros arcát; majd pedig annit annál rohan fel s alá a kis szobában s fogsikorgatva mormogja maga elé: „Oh, ez az asszony, ez az asszony!”

De hallga csak!... A kis gyermek sirmunkend. Az apa komor tekintete egyszerre megcsinyl: jóságos atszellemű arccsal simogatja meg kis fiát s gyengéd óvatossággal adja be neki az orvosságot. Aztán újra magába melyed, míg végre egy székre rogy és mély álomba merül.

III.

Bágyadtan, szomorun sőt a téli nap a szerény kis színész-lakásba. A szomorú halvány fény oly szépen harmonialt aival a szomorú munkával, amit a jószívű kollégák a kis lakásban végeznek. Kis halottat óhórtének szépséges ruhába...

„...amint oly csendes, ... rjongve, zavaros tekintettel rohan fel s alá és haját tépi. Aztán odaborul a kis tetemre; átkarolja, ölelgeti, csókolja... Ébredj fel, kis fiacskám, ugy-e csak alszol, ébredj!” De hisz az nem ébred; meghalt, odavan. A kollégák szomorúan összenéznek s olyik megfordul; talán, hogy egy könnyű-morzsoljon szét a szemében.

Mikor az apa látja, hogy az ő könyörgése mit sem használ, felugrik, szitkozódik, vérben forgo szemekkel jár fel és alá. Társai csillapítják de ő neki csak egy felelete van a csillító szavakra: „Megölöm azt az asszonyt, megölöm!”

Azután nagynehezen félre vonazóják a másik szobába, a többiek pedig, az asszonyok, végzik szomorú hivatásukat...

még pedig igen gyorsan, — főleg az állati testben. Ha az ilyen beteg állat nyálát, vagy a szájban levő hólyag tartalmát nyári időben néhány órára egy tiszta ruhán kitesszük a napra; az a nyál teljesen hatástalan; jelöl annak, hogy a benne foglalt mikroorganizmus, az a kis élő lény a nap-sugarak hatása következtében tönkrement, megsemmisült.

Ha azonban a beteg állattól vett friss nyálát, vagy hólyag tartalmát mindjárt egy egészséges állatnak belső ajakára dörzsöljük, az esetek 95% ában az eredetihez teljesen hasonló betegség fog kifejlődni. Ha már most e mesterségesen megbetegített állat nyálát egy másikba, ezét egy harmadikba ily módon beojtuk: — a betegség ugyancsak kifejlődik.

Éppen legmeggyőzőbben az az állításom, hogy az a kis lény, melyet a betegség okozójul felhoztam: — él szaporodik, egyik állattól a nyállal, a marhával bánd egyén kezével, gazdaági eszközzel el jut a másikba, itt ismét szaporodik, fejlődik innen el jut a harmadikba és így tovább.

Már most hogy történik a megbetegedés, illetve hogyan jut be ez a sok-sok kis élő lény a szájba, — honnan kerül oda? —

Mindössze husz éve, hogy ez a betegség nálunk ismeretes. Bebizonyított tény, hogy hurozolták be hozzánk keletről.

Ilyen beteg állatok kerültek be hozzánk és csakhamar itt is, ott is felbukkant a betegség, huzódva mindinkább nyugat felé, míg ide hozzánk, a mi vidékünkre is eljutott.

Terjesztették a betegséget a vásárok; később a vasuton való szállítás, mely utóbbi a mily mértékben előmozdította az állatkereskedelmet, éppen olyan mértékben terjesztette ezt a járványos betegséget.

Igy aztán a beteg állat érintkezett az egészséggel, ittak egy csöbörből, egy vályuból, egy ember foglalkozott az egészséggel is, beteggel is. A szomszéd csupa kíváncsiságból átment a szomszédhoz, megvizsgálta a beteg állatot és haza vitte a ruhájára, kezére tapadt nyálát és beferőzte a maga egészséges jószágait. Így terjedt és terjed még ma is az állatbetegség. És itt emlitem meg, hogy ezért váll-

Nyilik az ajtó és aki belép nem más, mint az „Isteni Sada”. Mosolyogva köszönti a szobában levőket s nagyon csodálkozik, hogy azok oly komoran, megvetően nézik őt. Az egyik néman ramutat a kis halottba; az asszony odanéz összerázódik egy pillanatra s félelken huzódik az ajtó felé. — Azonban késő. A férfi vadallati ordítással rohan be a másik szobából könnyű pehelyként taszítva feire az őt viaszartókat. — Raveti magát az asszonyra, egyik kezével belemárolt annak dus szőke hajába, a másikkal pedig megragadja azt a gyönyörű a-bastrom nyakát, belemélyeszi körmeit abba az illatos fehér husba. Aztán a földre rántja és úgy fojtogatja.

A szép Sada pedig fel sem szisszen csak azokkal a nagy leányos szemekkel néz a férfira, némán, érdeklőn. Hanem ez félrefordítja a tekintetét, nem engedni magát megbabonázni, tudja, nem jó neki azokba a szemekbe tekinteni... A szobában levőknek nagy nehezen sikerül szót váltani a férfival, a szobát pedig a kis fiacskát az asszonyt a férj körmei közül. A férjet pedig lefogják és csillapítják.

A szép Sada fölkel, s mintha misem történt volna a legnagyobb léleknyugalommal hozza rendbe ruháját, és igazítja meg haját, aztán előveszi a Leander kövér erszényét s megvető mosoly kíséretében veti a férj lábához: „Nesse a temetés költségekre!” Aztán illatosan és mosolyogva kilételeg.

Szomorun, bágyadtan sőt a téli nap a kis színészlakásba, s a szomorú, bágyadt fény halványan verődik vissza a kis fehér halott arczáról. Minden oly csendes, oly szomorú...

Mily éles ellentét! A feleség vig ezimborak társaságában pezsgő és kaviar mellett mulat, míg a férj halalos beteg gyermekénél virraszt s szalonnát vacsorál. Talán még azt sem, hisz a szerény vacsora ott van, az asztalon, érintetlenül. — Hja, ilyen az élet! Valamikor nem is olyan régen, nem így volt az. Margitay, a híres énekes és még hírhedtebb Dun Juan, megszerette az igénytelen kóristalányt és elvette feleségül.

Boldog idők! Úgy éltek, mint a gerle-par Színház után karonfogva tértek haza a fényes szállodai lakásba és a gőzölgő számvár mellett mondtak el egymásnak ezerszer, amit ugy is tudtak, hogy: „szerettek”.

Hat még mikor meglétt a baba; az volt ám az igazi boldogság! Gyakran órákhosszat el elnétek mint mosolyog s veri össze kis kacsoit álmában, s talalgattak, hogy: „Vajjon miről álmodhatik?” Mikor a gyermek gyönyörű ajka először mondta ki ezt a két szót „papa, mama”, boldogok voltak.

De Eortuna csalfa asszony, a híres Margitay elvesztette a bangját és aival egyutt a boldogságát is.

Megszüntek a bizalmas edes esték, az anya megszünt gyermeket szeretni s csak néha-néha juttatott neki egy-egy hideg csokot. Persze másnak kellett a csok, aki pénzt ad, hogy teljék ékszerre, kalapra, meg ruhara, az akkor már híressé vált színésznőnek.

Közben a gyermek megbetegedett; hanem az anya már mit sem törődött vele, mi neki az a poronty? Külön lakast vett fel, nehogy alkalmatlanságot szeressen magas látogatónak. A gyermeket pedig őrizte az apja, hisz ugyis majd megveszerte.

Hej, nem lesz jó ez így, nem jó lesz!

tak szükségessé a ma fennálló és a gazdáknak bizony nem csakoly kellmetlenséget okozó szigorú hatósági intézkedések; a szigorú zárlatok, az illető járásban a vásárok megszüntetése, a külföld forgalmi korlátozásai, megemlítve még a tejnek megsemmisítéséről szóló rendeletet.

De mindaddig, míg a gazdaközönység, míg a gazda önmaga hozzá nem lát a védekezéshez, addig bármily szigorúan is hajtsa végre a szolgabíró meg az állatorvos azokat az intézkedéseket, melyek a maga és az állam gazdasági érdekeinek megóvását, a külföldre való átlakvitelünk biztosítását, előmozdítását czélozzák; kárbevesznek vagy legalább is igen megnehezülnek a hatóság óvintézkedései.

Vigyázzon mindenki a maga portájára! Ha megtudja, hogy a községben csak egy udvarban is a betegség kiütött, a szomszédait vagy más idegent be ne bocsásson udvarába; ő maga a fertőzött udvarba ne menjen; zárkózzék el önmaga, még mielőtt a hatóság zárná el udvarát. Az összejeltektől tartózkodjanak, takarmányt, gazdasági eszközöket kölcsön ne kérjenek és ne adjanak; közös vályuból ne itassanak, közös legelőre ne hajtsanak. Ha egy udvarban akár csak a gyanuja is észleltessék a betegségnek, siessenek a községi előjárásánál annak bejelentésével.

Ne titkolja senki, — mert elterjed az egész községben, eljut minden udvarba, ekkor pedig már igen nehéz megakadályozni, hogy a szomszéd községi ne terjedjen a vész, a betegség.

Több gazdától, kereskedőtől hallottam hogy oktatásig egy község miatt az egész járás vásárjait betiltatni. — Hiszen, nézetem szerint, éppen a betegségnek itt is, ott is a felsőbb hatóságokat. Mert különben nem volna értelme annak, hogy a község szigorú zár alá vétele után is betiltsák a vásárokat.

H I R E K.

Farsang után.

Karnevál hercege pihenőre tért. Hat heti fáradság után megnyugszik, mert hiszen eléggé kijutott ő fenségének az egyesített „Czellömök” városában Tepsichoré ó nagyságával letjenit „redoutunk” nagyermeben. De nemcsak ő fensége, hanem városunk lakosai is hintheik fejőkre a hamut, elmondván az ősmagyar irás szerint: „Por isa chomu wagnuk”.

Ha visszatekintünk a lefolyt farsangra, szinte elesdőlőköznünk, hogy minő társadalom vagyunk Czellömök városában. Volt leány-piknik, ifjúsági mulkedvelő előadás, volt a kath. körnek halja, volt vasutasbál, dalárdabál, koresolyabál; no meg az urasszonyok butyubálja; — sőt meg szóba czizus „bald” is volt.

Horrendum! és mindegyiknél nagy publikum, jó kedv, táncz a rogyásig; így aztán nem lehet csodálni, ha arany ifjúságunk egyik-másik tagja megozallotta már a tánczot, és dühösen oda vágta Karnevál hercegnek:

— Ha fenséged nem pusztul el innen hamarosan, esődöt mondunk a parkettáék.

Pedig kár volt, mert ha máskor nem is, de legalább a farsang alatt látjuk a városunkban uralkodó kaszt-rendszer falainak valamelyes le-

kik az év többi tíz-tizenegy hónapjában meg sem ismerik egymást.

Itália! Farsang után mindenkor lehet bírni a hámból, — szokta mondani Durbinés sógor. De mint halljuk, Karnevál hercege úgy bucsuzott el, hogy: „Mielőbbi viszont látásra!” Tan csak nem akart arra czélozni, hogy az idej farsangon elmarad az Erzsébet-egylet mulatsága és így ő még egy kontra urasszonyok piknikjére akar a bójt folyamán ellátogatni hozzánk; mert szeretné az arphenziákat kiegyenlíteni.

Ugy értesültünk, hogy a kisczelli urasszonyok legközelebb bójt vacsorát rendeznek, a mely iránt már is nagy érdeklődés mutatkozik.

— Országos vásárunk. Magyar-Genes és Nemes Magasi községekben fölépített száj- és körömfájás miatt a múlt héten betiltották a kis czelli járás területén az országos és heti állatvásárokat. Valóságos csapás volt ez a kis-czellekre és a járás gazdáira, kereskedőire és iparosaira nézve, mert így a legnagyobb országos vásárunk, a február 22-iki bójti vásár is elmaradt volna. A belügyminiszter azonban előjárásunk kérelmére a vásár tartását megengedte. Országos állatvásárunk holnap, hétfőn lesz megtartva, kedden pedig kirakodó vásár lesz.

— Korcsolyabál. A kisczelli koresolyázó egyesület a múlt csütörtökön, február 11-én, fényes tánczestélyt rendezett a Korona-szálloda nagyermeben. Ez a kitünően sikerült tánczestély zárta le városunkban az idej farsangot.

— A daloskör farsangjáról. A kisczelli férfidalkör e hó 6-án tartott táncmulatságának bevétele 388 kor. 70 fill. összes kiadása 329 K. 99 fill. volt és így maradt tiszta jövedelem: 58 kor. 71 fill. A felülfizetők névsora a következő: dr. Wagner Lőrincz, özv. Gayer Gyuláné 10—10 kor., Bisiáky Ödön 8 kor., dr. Király János 6 kor., özv. Nunkovits Sándorné, dr. Pietnits Ferencz, Róh Pál, Szabó József, Neuhauszer Imre, öz. Deim Sándorné, Silbersdorf Sándor 5—5 K., Nagy József, dr. Brunner Ferencz, Szalay József, Raffai Mihály, Szabó Péter, M. J. Ede, dr. Géfin Lajos, Bardossy Imre, dr. Hetthéssy Elek 4—4 kor., Horvath József 3 kor. 60 fill., Lóránth Gyula, Zsigmond István, ifj. Torny György, Barabás Ernő, Fülöp Gyula, Rozencheim Ferencz, Kelemen Tivadár, Fabian D. zso, Németh Márkus, Job, Reich Imre, Berzenyi Dezső 3—3 kor., Szentimrey Marton; Grätzer Pius, dr. Szabó Imre, Takács György, Horler Ferencz, Klein Vilmos, Varga József, Várlaki Béla, Tóth István, Pátyi Jónas, Nagy Gyula, özv. Porpacz Ferencz, D.utsch Viktor, Simon Sándor, özv. Schwartzné, Edelényi Gyula, Günsberger Ignác 2—2 kor., Palinkas Géza 1 40 kor., Vikar Lajos, Bardossy Sándor, Vidoss Daniel, Molnar Sándor, Kondor József, Hoffmann Samu, Buxbaum Samu, Békffy Géza, Bakonyi József, Klaszsek István, Kovács József, Balazics Lajos, Molnar Lajos, Sokoray Elek, Kovács János 1—1 kor., Menyhardt Ferencz 50—50 fill., Balogh Mihály, Lichtstein Gusztav s Moór Gyula 40—40 fill.

Ugy ezen szives felülfizetőknek, valamint Bakonyi Riza, Gayer Mariska, Gönye Iren, Horvath Irma, Jakab Mucza, Neuhauszer Erzsike, Stettka Berta és Iona kisasszonyoknak, Barabás Ernő tótánító urnak a szives közreműködésért; mégis Neuhauszer Imréné urnónak a Szimfónia betanítását és vezetését; továbbá a szombathelyi dalos egyesületnek a közreműködésért; végül Favér Gyula czéznak, Horler János, Németh Márkus, Blettler Pal kereskedő urnak a jegyek elárusításáért ez uton is hálás köszönetét fejezi ki a rendező bizottság.

Helyreigazítal megemlítjük, hogy a kisczelli férfidalkör táncmulatságán megjelentek nevesraból nyolc, mult heti számunkban közöltünk: 1. Reich Lujza tévedésből kimaradt.

Választások előtt. A városi képviselőtestület újraalakítása után nemsokára új előjáróság választása következik be. D. Porkolab Mihály és társai kérvényt illetve előterjesztést intéztek a vármegye alispán jához, hogy miután a községi törvény 53. és 78. §-ának rendelkezéséből kitűnik, miszerint a képviselőtestület megalakítása után a tisztújítás iránt is előterjesztés teendő, a szolgabíró pedig ez irányban nem intézkedett: — Kis Czell és Nemes-Dömök

alakítását az alispán rendelkezé el. Ertesztésünk szerint az alispán a városi tisztújítás előrendi és így nemsokára választásos választási harcokat és hatalmas kortesvágot érünk meg. A választások sulypontja a bírálóválasztásra esik, amely iránt már most roppant nagy érdeklődés mutatkozik és erős kombinációk forognak közkézen.

— Szombathelyi színház. Micsely F. György, a székesfehérvári színházaliget igazgatója, márczius hó 1-én teli társulatával beköltözik a szombathelyi színházba. Az igazgató kiváló társulata

csak 27 előadást tart Szombathelyen a márczius végén már Veszprémbé megy, a hol nyári társulatával szerepel.

— A daloskörből. A kis-czelli daloskör karmestere, Barabás Béla kántortanító beadta lemondását a karmesteri állásáról; ugyszintén Szalay József is lemondott a daloskör elnökségéről.

— Táncmulatság felülfizetői. A magyar-genesi Olvasókör saját könyvtára javára február 6-án szépen sikerült zártkörű táncmulatságot tartott a magyar-genesi „Nagyvendéglő” helyiségeiben, amely alkalommal felülfizettek: Kisgeszényi Szabó Tivadár gyógyszerész 2 kor 80 fillér, dr. Kálmán Béla 80 fillér, Sz. A. 40 fillér, Molnar Flóri (E.-Kesző) 50 fillér, Horvath István (E.-Kesző) 40 fillér, Kiss Ernő 1 kor. 40 fillér, Horvath János 40 fillér, a ns. Bay uraságtól: János 40 fillért. A szives adományokért ezton mond köszönetet a rendezőség.

— Állatdíjazás. A „Vasmegyei gazdasági egylet” a tavaszon Kisczellben, Sárvarott, Szombathelyen és Felsőörben állatkiállítását és díjazást rendez.

— Statisztika. A kisczelli járás 1903. évi népességi viszonyai a következők voltak:

Anyakönyvi kerület.	Születés.	Halálozás.	Házasság.
Kis-Czell	297	181	48
Jánosháza	345	164	60
Magyar-Genes	125	67	26
Pápócz	117	79	18
Ság	103	75	24
Ostffyasszonyfa	89	72	25
Nemesmagasi	82	75	21
Boba	81	42	19
Kiskücsk	76	55	16
Vönöczk	72	60	14
Simonyi	72	43	17
Egyházaskesző	58	44	8
Osszesen:	1357	957	205

— Árverés a vasutnál. A magy. kir. államvasutak igazgatósága közhírré teszi, hogy a vasuti kocskiban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyakat, u. m. bőröndöket, táskákat, kalapokat, ruha- és feléreműeket, botokat nap- és esernyőket stb. Kisczell állomáson febr. 26-án d. c. 9 órakor arverés utján azonnali készpénz fizetés mellett eladják.

— Kávéházi köklér. Hushagyó kedden este egy francia bűvész, Mr. S. Vienne előadást tartott a Hungáriában. A modern magia, physika, optikai csalódás és gondolatolvasás köréből tartott mutatványokat. A bűvészműköket és szemfényvesztő mutatványokat gyér számu közönség nézte végi.

— Az itáli kísértet. Az itáli uradalomban kísértetek járnak. Zathureczky Géza földbírtokos halála óta az urasági kastély kamrájában garazdálkodik a kísértet. Befőttes üvegek, tányérok, palaczkok repülnek a belépő fejehez. Reggelre kelve a kocsiszinben össze-vissza turkálva fekszik minden. Az uralmi számadások könyve minden reggel az asztalon hever, hiába csukják el esténként az asztalfülbát. Varga Gábor uralmi intéző cselédséggel együtt kiköltözött az urilakból, melyben testi épességüket alandoan veszedelem fenyegeti. A kísértetjárás már hetek óta tart, a hatósági beavatkozás ellenben egyre késik. Ideje volna már körmére koppantani a veszedelmes „szellemnek”, aki vagy gonosz tréfából vagy egyéb bűnös czélzattal veszélyeztetni a lakosság nyugalmat és biztonságát.

— A községi segédmunkások illetményeiről, szolgálati idejéről és elméleti képzettségéről sürgősen összeállítandó ki-

minisztérium, amből a jegyzői javadalmas és teendők rendezésére lehet következtetni.

Aki kertjét szereti, szép virágos konyhakerti terményeket akar, az fedezze magzükségletét Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkereskedésében Budapestben, Rottenbiller-utca. 33. A cég idej árjegyzékét, mely 226 oldalra terjed, kívánatra mindenkiért ingyen küldi. Készen árjegyzék az általánosan ismert, világírú, kitűnő magvakon kívül, még a különösen értékes és maglóp konyhakerti- és virágudonságoknak egész sorozatát is tartalmazza.

